

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

RĂSPUNS

la **interpelarea** adresată ministrului muncii, familiei și protecției sociale, de domnul deputat *Mircia Giurgiu*, aparținând Grupului parlamentar al PD-L, referitoare la „SC Hidroconstrucția SA – încadrarea în condiții speciale de muncă”, vă comunicăm următoarele:

Această interpelare urmărește să încadreze activitatea S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A, axată pe executarea de lucrări în subteran, în prevederile art 20 lit.a din Legea nr 19/2000, similar cu prevederile referitoare la unitățile miniere.

Potrivit prevederilor art.20 alin.(2) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, *alte locuri de muncă în condiții speciale, decât cele prevăzute în mod expres la alin.(1), pot fi stabilite numai prin lege.*

Criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, potrivit art.20 alin.3.

În respectarea acestor prevederi a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr.1025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale. Rezultatele aplicării acestei hotărâri s-au transpus în Legea nr.226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.174 din 13 iunie 2006.

Legea nr.226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale prevede în mod expres care sunt **unitățile, activitățile și condițiile în care**, conform acestui act normativ, persoanele beneficiază de încadrare în condiții speciale de muncă.

Perioadele de timp în care asigurații își desfășoară activitatea, pe durata programului normal de lucru din luna respectivă, numai în locurile de muncă prevăzute la art.1 din Legea nr.226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, sunt stagii de cotizare în condiții speciale.

Potrivii legii mai sus menționate, asigurații care realizează un stagiu de cotizare de cel puțin 25 de ani în condiții speciale prevăzute de lege beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea cu 15 ani a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr.3 „Vârstele standard de pensionare și stagiile minime și complete de cotizare pentru femei și bărbați, pe ani și pe luni, pe perioada aprilie 2001 - martie 2015” la Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Legea 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări

sociale, cu modificările și completările ulterioare, prevede condiții expres nominalizate de lege, pentru asigurații care și-au desfășurat activitatea în locurile de muncă prevăzute la **art.20 lit. a)** și care au realizat un stagiul de cotizare de cel puțin 20 de ani în aceste condiții.

Pentru ceilalți asigurați care beneficiază de prevederile art.20 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, stagiul de cotizare realizat în condiții speciale este același ca cel prevăzut de Legea nr.226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale pentru toate locurile de muncă din anexa 1 la această lege.

Astfel, principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport de persoane care se găsesc în situații deosebite.

Acordarea acestui beneficiu în alte condiții, decât cele expres și limitativ prevăzute, se poate face numai prin modificarea și completarea cadrului normativ în vigoare.

De la 1 ianuarie 2007, România în calitatea sa de Stat Membru are obligația să respecte legislația europeană în domeniu, fapt ce face ca această inițiativă legislativă să nu fie în concordanță cu prevederile legislative actuale europene și naționale referitoare la condițiile de muncă.

Trebuie precizat faptul că, *Legea securității și sănătății în muncă nr.319/2006 - care transpune Directiva-cadru 89/391 - și cele 19 hotărâri de Guvern care transpun directivele specifice din domeniul securității și sănătății în muncă nu mai prevăd alt fel de condiții decât cele normale pentru a fi în spiritul directivei transpuse, astfel că angajatorul are ca obligații principale următoarele:*

- să asigure securitatea și sănătatea în toate aspectele legate de muncă (art. 6 alin.(1));

- să ia măsurile necesare pentru asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor, prevenirea riscurilor profesionale și asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății în muncă.

- să respecte limita maximă de expunere profesională admisă pentru lucrătorii săi în cazul noxelor pentru care s-au stabilit astfel de limite în cele 19 hotărâri de Guvern din domeniul securității și sănătății în muncă. Neîndeplinirea acestor obligații, printre altele, constituie abateri atât în Legea nr.319/2006, cât și de la prevederile hotărârilor de Guvern unde au fost prevăzute măsuri speciale de remediere.

Astfel, aceste obligații sunt prevăzute, atât de legislația națională, cât și de cea europeană.

Cu deosebită considerație,

Marian SÂRBU
Scuar
Ministrul Muncii, Familiei și Protecției Sociale

